

به دلیل حذف تعرفه کنجاله سویا و بالا رفتن قیمت آن
در بازار جهانی

کارخانه های روغن کشی از ۱۰ اسفند تعطیل می شود

این روزها صحبت از بحران صنعت روغن نباتی به گوش می رسد. با توجه به مصوبه هیات وزیران در خصوص حذف تعرفه کنجاله سویا و بالا رفتن قیمت جهانی دانه روغنی و همچنین حذف نکردن تعرفه کنجاله سویا، واردات این دانه حداقل با قیمت کیلویی ۵۰۰ ریال برای کارخانه به همراه بوده که این امر باعث شده، کارخانه های روغن کشی در یک ماهه اخیر نتوانند از بازارهای جهانی دانه های روغنی خرید کنند و این سبب ایجاد بحران شده است.

ماهنامه دام، کشت و صنعت به سراغ مهندس ابوالحسن خلیلی، دبیر انجمن صنفی صنایع روغن نباتی رفت تا از اوضاع و احوال این صنعت خبردار شود.

به گفته وی این روند اگر به همین منوال انجام گیرد تعطیلی کارخانجات روغن نباتی را به دنبال خواهد داشت.

با هم این گفتگو را می خوانیم:

جهانی خودمان اقدام کنیم ولی در هنگام فروش در داخل کشور باید در سیاست های کنترلی بازار داخلی مشارکت کنیم. کنجاله سویا به عنوان یک محصول اصلی کارخانجات روغن کشی همیشه با یک تعارض بزرگ- باید با کنجاله وارداتی رقابت کند- روبه رو بوده و طبیعتاً موضوع واردات کنجاله، هم جذابیت خاص و هم قیمت تمام شده کمتری دارد. این تعارض که بین تولید داخل و واردات وجود دارد، باید با سیستم تعرفه ای پوشش داده شود که متأسفانه مساله فوق (حذف تعرفه کنجاله) زمینه خروج هر چه بیشتر ارز از داخل کشور، کاهش اشتغال در داخل و فراهم کردن امکانات برای سرمایه گذاران حاشیه خلیج فارس را برای کشور به ارمغان آورده و امروز در شرایطی از تعرفه کنجاله سویا صحبت می کنیم که کارخانجات به دلیل نداشتن دانه وارداتی و توجیه پذیر نبودن واردات دانه روغنی (به دلیل ضرر و زیانی که به همراه دارد) در آستانه تعطیلی قرار دارند.

سرمایه گذاری در طول ۵ ماه در صنعت روغن کشی کشور صورت پذیرفته بود و ظرفیت روغن کشی کشور را به مرز ۳ میلیون تن در سال رسانده بود، اما در اسفند ماه سال ۸۶ باید مراسم ختمی برای کارخانجات صنعت روغن کشی برپا کرد.

البته با تعطیل شدن کارخانه ها حداقل ۳ هزار نفر پرسنل این صنعت بیکار می شوند که این امر در نتیجه حذف تعرفه کنجاله سویا می باشد که

که رقیب اصلی کنجاله های داخلی است به راحتی انجام دهند و به این ترتیب این مصوبه، بند (۵) ماده ۱۰۶ قانون برنامه سوم که چند سال پیش تصویب شد و سرمایه گذاری هایی را که در این صنعت هدایت می کرد به بایگانی سپرده شد. روغن نباتی عمدتاً کالایی وارداتی است و ۸۵ درصد از منابع تامین روغن خام کشور نیز وابسته به خارج از کشور می باشد و به طور قطع آنچه که اتفاق می افتد تاثیر نوسانات قیمت های جهانی است. در بخش فروش آزاد در تامین ماده اولیه ناچار هستیم با توجه به شرایط

آیا این خبر که تا دهم اسفند ماه سال جاری کارخانه های روغن نباتی تعطیل خواهند شد، صحت دارد؟

بله، صحت دارد زیرا با توجه به مصوبه اخیر هیات دولت در خصوص حذف تعرفه کنجاله سویا و بالا رفتن قیمت جهانی دانه روغنی سویا، تولیدکنندگان نمی توانند در بازارهای جهانی خرید کنند و با توجه به این که کنجاله سویا محصول اصلی کارخانجات روغن کشی است و همچنین به دلیل این که تا تاریخ ۸۵/۹/۶ کنجاله سویا دارای سود بازرگانی ۵ درصد بود، واردات بی رویه باعث شد که اقتصادی بودن تولید و روغن کشی دانه های روغنی در داخل کشور زیر سوال برود. حذف ۲۵ درصدی تعرفه کنجاله سویا این امکان را برای واردکنندگان ایجاد کرده که بتوانند واردات کنجاله را

◀ در تبصره اصل ۴۴ قانون اساسی و فرمایشات مقام معظم رهبری به صراحت ذکر شده که دولت حق دخالت در مواردی که در اصل ۴۴ قانون اساسی موجود است را ندارد و آنچه که ما مشاهده می‌کنیم در حقیقت خلاف رهنمود کلی مقام معظم رهبری در حال اتفاق است

تنها ۲/۳ درصد در قیمت تمام شده مرغ زنده اثر داشته و مشکل را از صنعت مرغداری به کارخانه‌های روغن‌کشی کشور انتقال می‌دهد.

انجمن به عنوان یک تشکیلی که رابط بین دولت و بخش خصوصی است برای حل این مشکل چه اقداماتی انجام داده است؟

چون ما همه ساله با این مشکل مواجه هستیم، طبیعتاً گزارشات مستند و آماری و تجزیه و تحلیل‌های قیمتی همواره از سوی انجمن به مراجع ذی صلاح ارائه شده و وزارت جهاد کشاورزی به عنوان یک وزارتخانه موظف است بین بخش‌های زراعت و دامپروری و کارخانجات روغن‌کشی به عنوان واحد صنایع تبدیلی کشور تعادل ایجاد کند.

انجمن در طول این سال‌ها، در فواصل مختلف و در موقعیت‌های مناسب از طریق ارایه آمار توانسته کار خود را به نحو احسن انجام دهد. اما باید برای حل مشکلات به دنبال راهکار در یک پارچوب منظم باشیم نه این که صورت مساله را حذف کنیم.

به دنبال افزایش قیمت مرغ در مهر ماه امسال یکی از گزینه‌هایی که به عنوان کاهش هزینه قیمت‌های تمام شده مرغ مدنظر وزارت جهاد کشاورزی و دولت قرار گرفت، حذف تعرفه سویا بود و این در حالی است که به رغم داشتن تعرفه ۲۵ درصدی کنجاله سویا در ۸ ماهه امسال نزدیک به ۲۹۶ درصد واردات کنجاله سویا از سال قبل بیشتر بود، یعنی ما هیچ مشکلی در تامین کنجاله سویا نداشتیم و تعرفه ۲۱ درصدی سود بازرگانی کنجاله در قیمت تمام شده مرغ ۲/۳ درصد اثر داشته است و اگر مرغ در مهر ماه تولید شده بود به دلیل افزایش قیمت جهانی ذرت و

جو بوده که تمام کارشناسان در صنعت مرغداری به آن اذعان دارند. ولی متأسفانه دولت برای حل مشکل قیمت مرغ آسان‌ترین راه را انتخاب کرد و با حذف تعرفه کنجاله سویا به زعم خود فکر می‌کرد که می‌تواند قیمت مرغ را کاهش دهد، در حالی که در نیمه اول سال، کنجاله سویا از متوسط کیلویی ۳۱۰ تومان و در مهر ماه به ۲۲۸ تومان کاهش پیدا کرده بود. اما در همین مدت ۷ ماهه قیمت مرغ از کیلویی ۹۱۰ تومان به بالای ۱۲۵۰ تومان رسید که هیچ ارتباط منطقی بین قیمت مرغ و کنجاله وجود ندارد و صرفاً دولت برای فرار از مشکل گرانی قیمت مرغ متأسفانه مشکل بزرگتر را برای صنعت روغن‌کشی کشور به وجود آورده است.

درخواست شما از دولت برای حل این مشکل چیست؟

این روزها بیشتر صحبت از اصل ۴۴ قانون اساسی و خصوصی‌سازی است. در تبصره اصل ۴۴ قانون اساسی و فرمایشات مقام معظم رهبری به صراحت ذکر شده که دولت حق دخالت در مواردی که در اصل ۴۴ قانون اساسی موجود است را ندارد و آنچه که ما مشاهده می‌کنیم در حقیقت خلاف رهنمود کلی مقام معظم رهبری در حال اتفاق است. وقتی ما حمایتی از سرمایه‌گذاری‌هایی که در داخل کشور صورت گرفته نمی‌کنیم و وقتی دولت اعمال حاکمیتش را می‌تواند در تعرفه‌ها نشان دهد سمت و سوی آن را به سمت حمایت از سرمایه‌گذاری داخلی هدایت نمی‌کند و با کوچک‌ترین تنش‌هایی که در داخل کشور در باب قیمتی اتفاق می‌افتد، اولین نفر تولیدکننده داخلی است که باید پای میز محاکمه برود و با تفصیل بخشنامه‌های خلق‌الساعه، بود و نبود یک واحد

تولیدی را زیر سوال می‌بریم، طبیعتاً نمی‌توانیم در باره‌ی اصل ۴۴ در چگونگی اجرایی کردن خصوصی‌سازی در کشور صحبت کنیم. لازمی اجرایی کردن اصل ۴۴ به نظر ما ایجاد فضای اقتصادی برای فعالان بخش خصوصی است و تا این الزام در جامعه پیاده نشود، نمی‌توانیم از خصوصی‌سازی صنایع و معادن صحبت کنیم. صنعت روغن‌کشی کشور تقریباً ۱۰ درصد خصوصی بوده و ۹۰ درصد صنعت روغن‌نباتی کشور خصوصی است و توسط فعالان بخش اقتصادی اداره می‌شود. وقتی حرمت این سرمایه‌گذاران را نگه نمی‌داریم و یا با تصمیم‌های یک شبه خود امکان فعالیت را برای آنها فراهم نمی‌کنیم، این سوال در ذهن به وجود می‌آید که چگونه می‌خواهیم پا فراتر بگذاریم و به سمت خصوصی‌سازی پیش برویم؟ شاید آنچه که ما در بخش خصوصی دنبال می‌کنیم، ایجاد کار و تولید است و در سایه تولید پایدار و موفق، ایجاد اشتغال می‌کنیم و به نظر می‌رسد امروز نتوانستیم اشتغال‌های موجود را حفظ بکنیم. وقتی ما با یک مصوبه، اشتغال ۳ هزار نفر در صنعت روغن‌کشی را زیر سوال می‌بریم و کم‌کم زمینه‌های بیکاری آنها را فراهم می‌کنیم، این که چه درخواستی را باید از دولت داشته باشیم، در هاله‌ای از ابهام فرو می‌رود و علامت بزرگی است که آیا اساساً می‌توانیم درخواستی از دولت داشته باشیم؟